VENIAMIN ROSIN

ANH EM nhà GẤU

VENIAMIN ROSIN

ANH EM nhà GẤU

Người dịch : Lê Hải Đoàn

Sách dành cho trẻ mẫu giáo

Họa sỹ

SOFIA SKACHKO

Kiev
"Cầu Vồng"
1986

P2
P75

4803010200—023
M206(04)—86

ANH EM nhà GẤU

Chuyện bắt đầu thế này.

Hai chú gấu con xin phép mẹ được đi tản bộ.

- Đừng đi xa quá nhé, nếu không hai đứa sẽ bị phạt nặng đấy!

Ngay lập tức hai chú gấu con vừa đi vừa nhào lộn, đuổi bắt nhau thẳng tiến về phía khu rừng. Ở đó hai chú có thể đào sâu xuống các rễ cây, nơi có đầy những quả dâu rừng chín mọng hay những vạt nấm tươi nữa.

Rồi hai chú gấu con bắt gặp một anh nhím bên đầm lầy. Hai chú quyết định sẽ ở lại chơi với anh nhím nhưng lại phân vân tự hỏi :*" Anh ấy ăn làm sao được với cái thân hình đầy những gai tua tủa như vậy nhỉ?"*

Hai chú cũng chẳng để ý là mình đã đi đến bờ sông từ lúc nào. Đó nó một nơi khá rộng ngay đến cả mẹ cũng chưa từng đi qua. Các chú đi men theo bãi cát, những con chuột liến thoắng bám theo sau. Bất chợt, hai chú nghe thấy những âm thanh lạ bên bờ bên kia :*" Oh- Oh – Oh –Oh! A –A- A –A! U-U-U-U!"*

Bên hàng cây liễu, hai con sói con đang vờn quanh một chú lửng và thật tội nghiệp, anh chàng bị hai con sói thay nhau lao vào cắn, lông bay tứ tung. *"Ồi, tội nghiệp bạn lửng quá!"* – Một chú gấu thở dài .

- Không thể để thế được. Phải giúp! Đúng!

Chúng ta phải giúp anh ấy! Này anh ! Nước rất lạnh đấy – Một chú rùng mình.

- *Cố gắng cầm cự! Chờ đó anh lửng! Tụi tớ tới giúp đây!* – Chú gấu đầu tiên hét lên và băng qua làn nước và trèo lên bờ dốc gọi với lại :

- *Nào, anh còn đứng đó làm gì? Bơi nhanh lên! Chúng ta sẽ cho chúng thấy thế nào là chiến đấu!".*

Người anh nhút nhát bước đi chuệnh choạng và ngã bổ nhào. Cậu ta rảo bước rồi cũng nhảy tùm xuống nước. Chúng ta hẳn đã thấy sự xuất hiện của hai chú gấu đã giải thoát được cho anh lửng. Hai chú chào tạm biệt anh lửng rồi cuốc bộ về nhà : lạnh, thất thểu.

Mẹ há hốc miệng kinh ngạc.

- *Hai đứa đã đi đâu? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?*

Hai chú gấu con lo lắng, ấp a ấp úng kể lể rằng các chú đã đi đâu, thấy những gì và đã vượt sông ra sao. Gấu mẹ lúc đầu rất tức giận nhưng rồi lại nhẹ nhàng ve vuốt, khen ngợi cả hai.

Còn các bé? Các bé thấy chú gấu nào đáng được khen nào?

HẠNH PHÚC Quanh đây

Có một lần cô chim mai hoa đang bay qua khu rừng, cô đã nhìn thấy một gã thợ săn. "*Hây! Ông ta bắt đầu mùa đi săn rồi đó*". Rồi cô báo tin cho đàn sóc nâu thân quen, kể về con người cô đã thấy .

- Thế cơ à?! – Các chú sóc tỉnh táo. *Cảm ơn cô bạn thân nhé, giờ chúng tôi càng phải cẩn thận hơn.*

Ngày hôm sau, bầu trời xám xịt, trong thân cây rỗng nơi những chú sóc cư ngụ chẳng có lấy tia nắng nào. Cô chim mai hoa thức dậy nhưng cũng chẳng lấy làm khó chịu.

- Ôi! Tớ vui quá ,vui khi tớ cảnh báo cho các cậu về gã thợ săn ấy!

- Ừ! Cậu đã giúp chúng tớ - Các chú vừa nói vừa dụi mắt. *Và chúng tớ biết ơn cậu lắm lắm ấy.*

- Vâng! Chả thế thì sao! – Cô bĩu môi tự đắc.

Rồi trong cả tuần, cô chim mai hoa nhắc đi nhắc lại chuyện đó. Bầy sóc trước đó đã ngán ngẩm lắm rồi và dường như không thể chịu đựng thêm nữa.

- Này, sao cậu cứ nhắc mãi một chuyên thế nhỉ? Cậu phấn khích quá đấy!

- A-A ! Các cậu quên rồi sao! Quên rằng tớ đã cứu thế nào rồi à? Được rồi,tớ chẳng cần nữa, tớ sẽ đi ngay đây, thế đấy!

Một lúc sau mấy chú sóc đi dạo và chợt thấy tiếng chim bên bụi cẩm tú cầu. Cô chim tội nghiệp đang kẹt trong đám tơ nhện và chẳng thể thoát thân,thậm chí còn khóc lóc thảm thiết.

- Tớ sẽ giúp cô chim tội nghiệp ấy! Môt chú sóc quyết định nhảy xuống mặt đất. Và trong cái đám bùng nhùng ấy không ai khác là cô chim mai hoa.

- Xin chào! Xin Chào! Chú sóc gật gật. *Xem nào, liệu tớ có giúp được không nhỉ? Nếu tớ giúp cậu ra khỏi đó thì...*

- Giúp được! Giúp được! Chỉ cần ra được đây thôi! Chân tớ đang tê buốt lên rồi đây này!

- Cậu thật may mắn khi tớ ở đây đấy. Như chẳng có chuyện gì xảy ra, chú sóc tiếp tục.Nếu tớ không ở đây thì ...???

Chim mai hoa xấu hổ, đầy mặc cảm, lí nhí nói:

- Tớ sai rồi, đừng giận tớ nữa nhé!

- Ừ, tớ chẳng giận đâu. Chú sóc đáp.

CHÚ CHÓ hung hăng

Bìa rừng ven ngôi làng có một chú chó khá hung hăng. Hễ bất cứ ai gặp chú đều gây sự cả: Con thì bị kéo đuôi, con thì kéo tai, có con thì bị dọa cho sợ phát khiếp. Ở phố kế bên có một bác dê. Buổi tối nọ bác dự định sẽ đi dạo, dê con nài nỉ.

- Con không đi đâu, con sợ con chó dữ tợn ấy lắm.

- Chúng ta sẽ cùng đi, sẽ không sao đâu con.

Rồi bác dê bước đi, theo sau là chú dê con.Chẳng hiểu từ nơi nào, con chó đó xồ ra. Dê bố tức giận, hai tai vểnh lên, mắt long sòng sọc tựa hồ như cục than hồng.

- Này! Tránh đường đi! – Con chó sủa,*- Tránh đường ra đi, không thấy ai đang đi đây à?*

- Tôi thấy nhưng tôi sẽ không nhường đường. – Chú dê đáp.

- Quay lại ngayyyyyy! Ông phải quay lại. Ta chẳng chừa một ai đâu!

- Chịu thua đi bố ơi! – Dê con van nài. – *Chịu thua đi ạ ! Con sợ...*

- Không sao đâu con – Dê bố nghiến răng. *Đừng làm phiền bố chứ!*

- Ồ! Rồi xem - Chú chó nhe răng hăm dọa. *Ta sẽ quật ngã ngươi!*

Nhưng rồi chú chó hung hăng vội vã tản ra bởi chú đang khiếp sợ với đôi sừng của bác dê. Bác dê chả quan tâm, liên tục tung những cú húc vào chú chó, hết bên này rồi lại bên khác. Chú chó ngã bổ nhào xuống đất, kêu ré lên:

- Ôi tôi đùa thôi bác dê đáng kính ơi! Tại sao tôi có thể gây sự với bạn mình được cơ chứ? Rồi mọi người trong làng sẽ nói gì về chúng ta nào?.

Chú chó vẫn đang mải miết ba hoa về cái thứ tình bạn "cao quý viển vông nào đó" nhưng bác dê chẳng thèm nghe, cứ thể rảo bước.

- Con biết không, con trai. – Bác dê nói với con – *Những kẻ hung hãn sẽ không bao giờ bỏ được cái tính ấy nếu họ chưa nếm mùi thất bại.*

Hai chú GÀ CON

Hai chú gà con tìm thấy mấy lát bánh mì, thế là hai chú thi nhau mổ lấy mổ để. Thế rồi một chú vịt con xuất hiện, ý chừng chú cũng muốn ăn mấy mẩu bánh mỳ đó lắm. Cuối cùng chú cũng hỏi xin một cách bẽn lẽn.

- *Ăn với chúng tớ này!* – Một chú gà lông vàng khẽ bảo.

- *Em mời người khác ăn thế là đúng.* – Chú gà lông đen thủ thỉ. *Chỉ ăn một mình thì không tốt đâu.*

Và thế là cả ba cùng nhấm nháp mấy mẩu bánh mỳ. Khi mẹ gà cất tiếng gọi, hai chú gà con liền chạy lại, đập đập đôi cánh.

- *Mẹ ơi! Mẹ!* – Chú gà đen la lên. *Chúng con cho bạn vịt ăn bánh mỳ với chúng con. Chúng con làm thế có đúng không ạ?*

- *Đúng rồi con trai, rất đúng.*

- *Con cho bạn ấy cùng ăn ấy mẹ !* Chú liến thoắng.

- *Ừ, nhưng đừng nhắc thêm về điều này nữa! Các con cùng ăn hết đi!*

Rồi mẹ gà nhìn hai đứa con âu yếm nói :

- *Các con biết chia sẻ với người khác là một điều tốt, nhưng sẽ càng tốt hơn nếu các con không khoe khoang về điều đó, các con ạ!*

Tại sao tớ phải có GAI

Một lần khi đi lang thang trong khu rừng, cáo gặp trận mưa to như trút nước. Khi một tia chớp lóe lên, cáo nhìn thấy bụi cây thạch thảo bên vệ đường. Chẳng suy nghĩ lâu, chú chạy tới đó và thấy có một chú nhím. Chú ta cũng đang trú mưa.

- *Tránh ra!* - Thế rồi đẩy mạnh chú nhím.

Bỗng cáo nhẩy chồm chồm ré lên đâu đớn.

-A – A –A –A! Khi nào cậu mới chịu cắt mấy cái gai gớm giếc ấy đi chứ!

Chú nhím chậm rãi trả lời :

- *Chúng không phải để trưng cho đẹp.*

- *Đúng thế!* Cáo tiếp lời. *Đặc biệt là.... Đừng có bướng bỉnh nữa, nghe tôi này, bạn bè trong rừng sẽ xa lánh cậu đây.*

- *Bạn bè á?* – Chú nhím trả lời - *Không,mấy cái gai này để đối phó với những người như cậu thôi. Còn với bạn bè của tôi thì không.*

Chân ngắn

Cô chồn sau khi đã "cơm no rượu say", nằm nghỉ ngơi trên cành.

Cô nằm đó,chăm chú xem anh lợn rừng đang vùng vẫy bên đầm lầy, rồi cười lớn:

- Ha ha ha! Phải thế chứ! Đồ bụng bự… vụng về, chân ngắn.

- Cô cười cái gì chứ? – Chú lợn rừng tức giận – *Loài lợn chúng tôi chân ngắn là đẹp đấy.*

- Hô Hô ! Tôi á?! Nếu ai tấn công tôi, tôi luôn ở trên cành rồi và tik tik – nhảy vào tổ là xong. Nhìn tôi đây này! - Xoẹt – *Tôi đã ở ngay đây. Nào giờ nói đi, nếu là anh ,anh sẽ làm gì? …*

- Chân ngắn chẳng phải là cái gì quá quan trọng đối với lợn rừng. Nếu tôi gặp kẻ thù, tôi sẽ chiến đấu đến cùng thay vì nghĩ cách trốn chạy.

Cái BÌNH biết nói

Chú mèo con và cô sáo đá cùng sống chung trong một ngôi nhà. Mỗi khi bà chủ nhà đi đến cửa hàng, chú mèo con đều tỏ ra phấn khích. Chú đùa giỡn với cái đuôi, rồi nghịch ngợm những cuộn len. Chú đùa nghịch, nhảy lên ghế, từ ghế lại sang giường, từ ghế sô pha sang bàn và cuối cùng thì chạm vào cái bình hoa. Chiếc bình rơi xuống sàn và vỡ toang ra thành từng mảnh. Chú mèo con rất hoảng sợ, vội vàng nhặt ghép lại từng mảnh nhưng bất thành.

- Tớ thật ngớ ngẩn! – Chú mèo con mệt nhọc nói. Tớ chẳng biết phải làm gì nữa... Sáo ơi, cậu đừng nói cho bà chủ nhà biết tớ làm vỡ cái bình nhé. Như thế là giúp tớ lắm lắm ấy...

- Tớ sẽ không nói gì đâu nhưng những mảnh vỡ này sẽ "nói" hết đấy.

Hươu Con & Bạn Hữu

Bác hươu muốn đi xa cùng với vài người bạn, tìm những chân trời mới.

- *Cuộc sống săn bắt dù sao vẫn khá hơn cảnh tù túng.* Cha nói với chú – *Cha sẽ không quay lại đây và đối với con cuộc sống sẽ rất khó khăn đấy. Cái gì cũng có thể xảy ra.*

- *Con đâu có ở một mình ạ, bên cạnh con luôn có một người bạn tốt. Cậu ấy sẽ không bao giờ bỏ mặc con lúc hoạn nạn. Chúng con gặp nhau tuần trước lúc cha đang bị ốm ấy. Nhưng chỉ trong một thời gian ngắn thôi con đã thấy cậu ấy rất được rồi. Con chắc chắn cha sẽ rất thích... Nếu cha muốn nghe con sẽ kể cho cha nghe về cậu ấy.*

Bác hươu già gật đầu đồng ý.

- *Chúng con đã băng qua một khe núi hẹp. Đột nhiên một tảng đá to rơi xuống chặn lối khiến chúng con không thể vượt qua được. Con bảo cậu ấy quay lại rồi nhưng cậu ấy đã ghì vai lên tảng đá rồi đẩy nó xuống vực sâu...*

- *Bạn của con thật khỏe đấy* – Cha hươu khen ngợi. – *Nhưng cha rất lo cho con đó.*

- ... Lúc quay về bọn con đã đi đường khác! Mà phải thế thật. Từ trên cây, một con mèo rừng phi đến chỗ bạn con. Con có cần phải tả là nó rất kinh khủng không nhỉ? Nhưng bạn của con chẳng quay đầu, phi nước kiệu từ đằng sau và đánh bại được con mèo đó.

- Quá giỏi! Không còn gì để nói, quá giỏi. Không dễ để hạ gục mèo rừng đâu. Không nghi ngờ gì nữa, bạn con rất gan dạ và can đảm. Có dũng khí... Nhưng cha rất lo về con, con trai ạ...

- Cha nghe này!Chúng con bước bộ tớ bờ sông để uống nước. Trên đường đến đó, cậu ấy dừng lại rồi đánh hơi. "Áng chừng như là có cá sấu đấy" – Cậu ấy thì thầm với con và chúng con phi như bay.

- Cậu ta thật thông minh và cẩn thận. Nhưng bố rất lo đến khi nhìn thấy con về đến nhà. – Bác hươu thở dài.

- Và sau đó, cha ạ, chúng con nghỉ chân bên cây phỉ to. Chúng con thấy một con sói đang đuổi theo sau một bạn hươu và gần như là sắp bắt được rồi, tội nghiệp bạn ấy. Nhưng bạn con chẳng ngồi yên, cậu ấy phi ngay đến chỗ con sói và húc hắn bằng cặp sừng săn chắc khiến hắn ngã bổ nhào xuống khe núi.

- Đây là điều thú vị nhất cha nghe đó con trai. Cậu bạn đó có một trái tim ấm áp. Giờ thì cha yên tâm rồi. Cha chỉ muốn con nhớ một điều : Con đã không chọn lầm bạn và thật tuyệt vời khi có một người bạn như cậy ấy.

Nỗi Nhớ của cô SÓC

Cậu bé đã mua cô sóc ở chợ về. Trong suốt một năm cô sống trong một cái lồng và dần dần cô cũng bỏ ý định quay về rừng.

Nhưng một ngày kia khi họ lau chùi cái lồng rồi quên đóng cài móc cửa, cô sóc nhảy lên ngưỡng cửa sổ, rồi nhảy xuống vườn. Rồi từ đó cô nhảy tốt lên trên cây và chạy trốn vào rừng.

Bao cô sóc, chú sóc vây quanh cô. Họ ôm, hôn và liên tục hỏi cô đã ở đâu trong suốt thời gian qua.

- *Cậu chủ cưng tôi lắm* – Cô sóc kể lể. *Bao nhiêu là hạt dẻ, bánh trái rồi vô vàn kẹo ngọt. Cái đĩa trong lồng luôn đầy ắp thức ăn.*

Những cô,chú sóc nuốt nước bọt ừng ực. Toàn những món ngon mà họ chưa bao giờ nghe qua.

- *Vậy tại sao cô lại rời bỏ cậu chủ ấy?* – Một số cô sóc ghen tị trách mắng. – *Cô còn nhớ nhung cái nữa?*

- *Tôi nhớ cái gì á?* – Cô sóc nhắc lại. *Thứ quan trọng nhất tôi nhớ đó là…*

Nhưng một cơn gió thổi qua, lá cây xào xạc nên chẳng ai nghe thấy cô sóc nói gì. Cô ấy nói gì thế nhỉ?

Còn có thứ MẠNH hơn

Con mèo đang đứng trên nóc chuồng và bắt được một chú chim sẻ. Nó ghì móng vuốt đến nỗi mà chú chim sẻ chẳng thể thở.

- Ôi! Tha cho tôi. Chú chim sẻ cầu xin, - Coi như đùa thôi nhé, có thể ngày nào đó tôi sẽ trả ơn cậu.

- Trả ơn kiểu gì khi anh quá nhỏ bé và yếu đuối? Anh giúp ích được tôi á? Con mèo nhăn mặt. Tôi khỏe và rất cẩn trọng và đó là điều quan trọng nhất.

Chú chim sẻ rất đau đớn dưới móng vuốt của con mèo những cẫn cố gượng thều thào.

- Vâng, không đúng lắm. Nhưng còn nhiều thứ mạnh hơn ở thế giới này...

- Khó lắm, con mèo nghi ngờ và khẽ nhíu mày, nói. - Thật là tò mò về những gì anh vừa nói.

- Vâng! Những chú chim khác có thể sẽ không nói! Nhưng tôi sẽ nói! Đó chính là dáng đi của anh đấy, rất đẹp và phong nhã bởi vì anh có những móng vuốt...

Mèo gật đầu tự đắc.

-Có một lời đồn đại rằng. Chú sẻ tiếp tục. *Anh chẳng thể bước đi nếu cứ chìa móng vuốt ra thế này.*

- Anh là bác sĩ à? Con mèo kêu lên. – *Xem đây này! Đây này!* Rồi nó đi bộ quanh mái chuồng , cào mạnh.

Chú sẻ đã bay đi và kêu inh ỏi:

- Đó, đó chính là cái mạnh hơn cả sức mạnh...

- Ngươi ở đâu! – Con mèo thét lên, nó chẳng thể nghe rõ những lời cuối của chú sẻ. - *Ở đâu ????*

Các bạn nghĩ chú sẻ đã nói cái gì nào?

MUỖI & KIẾN

Một ngày nọ muỗi đi thăm người anh em của mình! Chú vừa bay vừa nghêu ngao hát, đưa mắt nhìn quanh. Bất chợt chú nhìn thấy một chú ong bắp cày lực lưỡng với chiếc áo choàng vàng và chiếc thắt lưng màu đen, theo sau là anh bọ cánh cứng với bộ áo nâu.

Trong bụi dâu rừng, những chú bướm với những bộ cánh xanh thẫm, rảnh rang đang thì thầm trò truyện. Rồi chú muỗi nhìn thấy đàn kiến đang sôi nổi làm cái gì đó. Những cọng rơm bị kéo lê đi, những con khác cũng làm tương tự. Và họ rất khẩn trương, vội vã không có lấy một phút nghỉ ngơi. Anh muỗi nhìn chăm chú khá lâu, nhìn đàn kiến làm việc hăng say mà không hề ầm ĩ.

- Này người anh em! Các anh đang làm gì thế? Tôi để ý nãy giờ mà không hiểu các anh đang làm gì?

- À, chúng tôi đang sửa nhà. Một chú kiến trả lời rồi hạ gánh cỏ trên vai xuống.

*- Nhà ư?*Muỗi ngạc nhiên hỏi. *Nhưng ai sẽ là người sửa nhà mới được chứ? Anh tôi khi xây nhà lúc nào cũng làm ầm ĩ xung quanh lên.*

- Chúng tôi không nghe được, sự thật là như thế. – một chú kiến đồng ý. *Nhưng chúng tôi biết viêc của mình.*

MỤC LỤC

VENIAMIN ROSIN

ANH EM nhà GẤU

ВЕСЕЛКА

